

orodjem, radi česar trpi okrog 10 000 din škode, ki je deloma krita z zavarovalnico. Pri gašenju sta dobila občutne poškodbe gospodar in njegov užitkar Skalič.

Turnišče. V letošnjem pustu smo imeli v naši fari toliko novoporočencev, kakor že dolgo ne. Med novoporočenimi je bilo tudi nekaj sezonskih delavk, ki so bile v Nemčiji in so ob odhodu domov povabile svoje nemške prijatelje na gostijo. Nekaj Nemcev se je vabilu odzvalo in so prišli pogledat naše gostovanje. Baje so se jim ti stari običaji dopadli. — V najlepši moški dobi je zapustil to dolino selza g. Maučec Stefan, mizar-ski mojster v Turnišču. Star je bil komaj 35 let, a neizprosna smrt mu ni prizanesla. Naj počiva v miru, a preostali naša sožalje!

Smrtina žrtev neprevižnega ravnanja z orožjem. V Črensovcih sta se podala na podstrešje 14 letni Martin Kolar in trinapolletni Frane Magdič iz Belovara, ki se je mudil pri stricu. Fanta sta iztaknila na dlah vojaški samokres, katerega je starejši iz neprevižnosti nameril v mlajšega. Naenkrat je odjeknil strel in mlajši fantek se je zgledil s prestreljeno glavo ter je umrl med prevozom k zdravniku.

Gančani. Pretekli teden je bilo ujetih več tihotapcev in med njimi tudi dva naša ožja rojaka. Tihotapsko blago jim je bilo odvzeto in predano carinskemu oddelku.

Rakičan. Za banovinskega vrtnarja na tukajšnji kmetijski šoli je bil imenovan Ivan Šporer, ki je bil doslej pri knezu Windischgrätzu v Slov. Konjicah.

Ropča. Naša mala vas, v bližini bivše avstrijske meje, je sezidala kapelo na čast presv. Srcu Jezusovemu. Za kapelico so prispevali v največji meri naši sezonski delavci iz Nemčije. Tako so darovali: Mencigar Janez in Sakovič Franc, ki sta razen svojega prispevka nabrala še pri 13 tovariših 71 mark. Dalje so darovali: Miholič Stefan, Grah Anton, Bertolenič Janez, ki je od svojih tovarišev nabral 82 mark. Z nabiralno akcijo so se še odlikovali: Vogrinčič Anton, Merepjar Marija, Benec Franc, Opelca Franc in Kolmenko Alojz iz Argentintije. Njih trud naj jim poplača presv. Srce Jezusovo! — Čas blagoslovitve nove kapelice bomo objavili v »Slov. gospodarju«.

Preprečen najdrznejši pobeg

Najbolj drzni tolovaji

V jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča so zbrani v zadnjem času najbolj drzni tolovaji, ki so že obsojeni, dva pa še čakata obsodbe. Razbojniška družba obstoja iz Pintariča in Kodra, ki sta povzročila lansko leto prebivalcem Dravskega polja dovolj gorja. Dalje čaka na potrditev smrtnih kazni roparski morilec Silvester Kranjc, kateri je bil obsojen na vešala dne 4. januarja. Četrty kompanjon nevarne družbe je 29 letni delavec Valentin Grile. Ta je bil 14. junija soudeležen pri roparskem napadu v Makolah na posestnici Marjjo in Genovefo Mulec v spremstvu že obsojenih Gumzerja in Mauriča. Grile je bil pa zadnji soboto v Mariboru radi omenjenega zločina obsojen na šest let ječe.

Na kratko označena najbolj nevarna tovarišija je bila v jetnišnici dogovorjena za pobeg, kojega načrt je bil v zadnjem trenutku razkrinkan in javnost rešena novih tolovajstev najbolj proslulih razbojnikov.

Razkrinkanje

Dne 25. februarja so se podali jetniki po kosilu na običajni sprehod po dvorišču mariborske jetnišnice. Med sprehajalci so bili tudi Koder, Kranjc in Grile. K sreči je

Sukanec, ki smo ga dosedaj uporabljali, smo dobivali iz inozemstva. Bili smo navezani le na uvoz. Znana mariborska trdka Hutter in drug pa je kupila pred letom najmodernejše stroje in izdeluje sedaj najboljše domači sukanec. — V Sloveniji bomo zato kupovali le sukanec z zaščitnim znakom: srce in nageljček. Zahtevajte ta sukanec v vsaki trgovini! Kjer ga pa nimajo, naj ga naročijo v tovarni Hutter in drug, Maribor, Melje.

nadzirajoči paznik opazil, kako je podal Koder Kranjcu listič, in mu ga je iztrgal. Na papirju je bil označen pobeg četvorice, ki bi naj bil izvršen v nedeljo, 26. februarja.

Razbojniki so nameravali ubežati iz ječe v nedeljo, ko stražita jetnišnico samo dva paznika. Koder je hotel zvabiti paznika v ugodnem trenutku v celico s pozvonom. Kakor hitro bi bil paznik v tolovajevi celici, bi ga bil Koder zadavil, se polastil njegove uniforme in bi izpustil iz zaporov že omenjeno trojico. Begunci bi bili nato pobili še drugega paznika, mu odvzeli ključke od glavnih vrat ter pobegnili v svobodo.

Po razkrinkanju so drzne roparje in morilce odpeljali v klet jetnišnice in jih vkovali v močno železje.

Naši rajni

Prevalje. V nedeljo, 19. februarja, smo na prevaljskem pokopališču položili k večnemu počitku 26 letnega fanta Lorenca Pavla. Fanta, ki ni bil znan le v domači fari, ki ni nikoli gledal sam nase in na svojo korist, ampak je bil fant, ki se je vneto udeleževal v vseh naših organizacijah. Ker je bil pa rajni Pavel delaven kulturni delavec, zato smo ga tudi položili v grob njegovega sovratnika kulturnega delavca Abrahama. Naj bo Pavlju Vsemogočni za ves njegov trud bogat plačnik in naj mirno počiva v zemlji koroški, katero je tako ljubil! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Anton na Pohorju. Naši mladini ostane trajno v spominu 20. februar, ko smo pospremili k večnemu počitku 12 letnega fantka, ministranta in učenca dverazredne šole, Pepeka Vamleka. Po njegovem lepem vedenju, življenju, ki se je odlikovalo, po posebno pristrani ljubezni do Jezusa in Marije. Na grobu se je od Pepeka poslovil g. soprovizor Alojzij Vrhunjak. Ateku, mamič in sorodnikom naše sožalje!

Šmartno na Pohorju. Ko je v četrtek zvečer zašlo sonce za Velikim vrhom in zadnjič poljubilo divno pohorsko zimsko naravo, je našo vas dirnila tužna vest, da se je za vedno poslovil od nas in nas zapustil, zadet od možganske kapi, naš vsekozi odlični, spoštovani in od vseh cenjeni šolski upravitelj Tomašič Juri. Njegova smrt je tembolj tragična, ker je odšel po večno plačilo v najlepši moški dobi 34 let in zapustil mlado vdovo s tremi otroki. Pokojni je bil znan kot dober šolnik, ki mu je bilo največ na tem, da vzgoji zaupano mu mladino v dobre in zveste državljane domovini in Bogu. Kot izvrsten pevec je rad pomagal tukajšnjemu cerkvenemu pevske-mu zboru. Najlepši dokaz, kako je bil priljubljen, nudijo šmartinski fantje gasilci, ki so mu tako lepo napravili mrtvaški oder in razbremenili mlado vdovo, strto od prevelike žalosti, marsikatero skrb. Kot iskrenega prijatelja, ki je po-

kojni bil v polni meri, ga je prav ganljivo orisal v nagrobnem govoru g. župnik Zdošek. Pokazal je velike zasluge pokojnikove in poudaril dobre strani njegovega plemenitega značaja. Vaskozi cenjenega in zaslužnega šolnika je spremlila na zadnji poti vsa šolska mladina in njegovi stanovski tovariši od blizu in daleč, ki so mu poleg mladine in domačega pevskega zbora zapeli presunljivo »Blago mu...« Od žalosti potrta vdova se prav iskreno zahvaljuje vsem za spremstvo in številne vence ter ga priporoča v trajen spomin! — Na sedmini Verone Vauhnik se je nabralo za novo lavantinsko bogoslovje 165 din. Pokojna je bila več let aglina prednica Marijine družbe in velika dobrotnica cerkve. Bog ji bodi bogat plačnik!

Sv. Marjeta ob Pesce. Dne 17. februarja smo spremljali k večnemu počitku ugledno in priljubljeno, 74 letno kmetico Senekovič Terezo. Bila je vzorna krščanska, slovenska gospodinja ter blaga, zlata mati svojim otrokom, katerim je skupno s pokojnim možem oskrbeli vse za varno bodočnost, otroci pa so ji tudi vse življenje izkazovali svojo globoko hvaležnost in ljubljeno. Velika udeležba pri pogrebu je dokazala njeno priljubljenost. Pred hišo žalosti ji je v slovo govoril g. učitelj Vauda Mirko, ob grobu pa g. župnik Rantaša Anton. Blagi pokojnici večni mir in pokoj, žalujemo domačim pa naše sožalje! — Ob priliki sedmine so udeleženci darovali 125 din za marješke revne učence in 125 din za novo lavantinsko bogoslovje.

Velika Nedelja. Pred kratkim smo pokopali Nežo Kaudrič, preužitkarico iz Mihovca, mater pred par leti umrlega Matije Kaudrič, okr. glavarja v Gornjem gradu. Dočakala je izredno starost 90 let. Naj počiva v miru — rodbini pa naše sožalje!

Apče. Zadnje čase so položili k večnemu počitku Feliksa Kolerčša, posestnika v Grabah, Franca Kuntnerja, gostilničarja v Žibercih, ter Alojza Semliča star., trgovca v Stogovcih. Naj počivajo v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Poljčane. Dne 16. februarja je prišla iz Ljubljane tužna vest, da je umrl po daljši boleznii v ljubljanski bolnišnici naš predobri učitelj Ludovik Varl. Pred enim mesecem so mu odrezali nogo. Pred smrtjo se je odločil, da hoče biti pokopan v Poljčanah, kjer je služboval nad 30 let. Koliko otrok je izobrazil ter usposobil za trdo življenje, da ostanejo neomahljivi ter krepki kot stebri! Pogreb je bil dne 18. februarja iz osnovne šole, kjer je ležal na mrtvaškem odru. Udeležila se ga je vsa sedanja in bivša šolska mladina, med katerimi so že starejši ljudje. Ganljiv je bil prizor, ko mu je mladina postlala grob s pomladanskimi cveticami! Ob obilni udeležbi ljudstva iz Poljčan ter drugod je imel poslovljni govor g. župan, katerega je prvo leto svojega prihoda v Poljčane rajni učil. Pokojniku svetila večna luč, sorodnikom pa naše sožalje! — Ni se bil pokopan g. Varl, že je v soboto zjutraj umrla Korošec Marija, žena mizarja. Z njo smo izgubili dobro mater, ki je vsakemu rada pomagala. Soprogu in ostalim sorodnikom izrekamo sožalje, a pokojnici želimo, da bi ji svetila večna luč!

Žetale pri Rogatcu. Dne 16. februarja se je poslovila iz naše sredine komaj devetletna Angela Plavčak iz Čermožia. Bila je marljiva učenka in vedno vesela. Pogreba se je udeležilo učiteljstvo s šolsko mladino. Ob grobu je imel tolažilni govor g. kaplan Anton Vogrinec, šolski pevski zbor pa je svoji tovarišici zapel v slovo.

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravne »Franz-Josefove« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavživa in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov. (Ogl. reg. S. br. 15.485/35.)

Angelca se že veselil pri Jezusu — žalujočim pa naše sožalje!

Buče. Dne 21. februarja predpoldne smo slovesno izročili materi zemlji truplo blagopokojnega Jurja Božiček, o kojega smrti v visoki starosti 86 let je poročal zadnji »Slov. gospodar«. Blagemu Jurju, ki je bil znan, ljubljen ter spoštovan daleč naokrog pod imenom Kladovšekov stric, je posodila zadnjo pot vsa domača fara ter odlični zastopniki sosednjih župnij z gasilci iz Buč in Verač. Pri hiši žalosti je opravil ob navzočnosti devetih duhovnikov iz obširne kozjanske dekanije pogrebne molitve domači g. župnik Miloš Turk, kateri je bil rajnemu najboljši prijatelj. Po odpeti žalostinki bučnega pevskega zbora so dvignili gasilci krsto in se je razvil dolg žalni spreved v župno cerkev. Po sv. maši je krenilo številno zadnje spremstvo na pokopališče. Po pogrebem obredu je vzel slovo od nezabnega strica g. župnik Turk. Orisal je njegovo zgledno življenje in dolgoletno plodnosno delovanje za vsestranski blagor dobre bučke župnije. Gasilec trobentač je odtrobil slovo, bučki fantovski pevski zbor je odpel žalostinko in številni pogrebci so se začeli razhajati z željo, da bi naklonila nebesa v sedanjih hudih časih vsaki slovenski župniji vsaj enega tako delavnega, zglednega in vodilnega moža, kakor je bil k večnemu počitku položeni Kladovšekov stric!

Sv. Miklavž nad Laškim. V Ložah je v četrtek, 23. februarja, v 71. letu starosti, zadet od kapi umrl Jožef Lapornik. Rajni je bil od leta 1898 do 1909 župan bivše občine Marija Gradec. Kot župan se je odločno boril za pravice slovenskega jezika v uradih, ni se ustrašil v tem oziru ne deželnega odbora in c. kr. namestništva v Gradcu. Tudi je občina za časa njegovega županovanja kupila hišo za svoje uradne prostore. Še dan pred smrtjo je šel, dasi že bolehen, z vaščani popravljat pot do župnijske cerkve. Zadnja leta je čital pri cerkvi običajne občinske raz-

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepevalno sredstvo za kožo.

glase, ker je s šalo spravil ljudi v dobro voljo. Svetila mu večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Zdole pri Brežicah. Otožno so zapeli zvonovi in naznanjali smrt našega dragega prijatelja Mihe Kolmana, sodarja. Rajni je bil vedno dober in marljiv delavec, mirnega in poštenega značaja ter priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, kar je pričala množica, ki se je zbraja v cerkvi pri sv. maši za rajnega in spremila zemeljske ostanke nepozabnega prijatelja na pokopališče, kjer je imel poslovljni govor g. duhovni svetnik in župnik Alojzij Šoha. Rajnemu naj sveti večna luč — žalujočim sorodnikom pa naše sožalje!

tom. Toda vsi vemo, kdo je hujskal žensko proti občini, kam je hodila po nasvete naravnost iz občinske pisarne, kdo ji je preskrbel trimesačno stanarino, kdo jo je pošiljal k odvetniku! Ne pomaga nič zavijati oči. Če je občina zdaj poskrbela, da je šentvidska občina vrnila Vigečevi njeno opravo, je ravnala pravilno po zakonu, ker je imela ženska stano stanovanje. Da se pa občina ni spustila v pravdo, je le dokaz varčnosti in razsodnosti. Občinski denar vendar ni zato na svetu, da bi z njim mastili odvetnike. Toda kaj je gospodom za občinski blagor, da le njihova beseda obvelja. Ptič se pozna po perju, ruški nasprotniki pa po njihovih dejanjih. Radi bi pač popravili pri prihodnjih občinskih volitvah, kar so izgubili pri zadnjih. Zato si že zdaj izbirajo kandidate za župansko mesto; pa zopet kažejo v tem le svoje slabe namene. Vsaka vrsta hoče imeti svojega župana in tako imajo kar štiri kandidate za župansko mesto, enega iz tovarne, tri iz Ruš. Toda kdo jim bo šel na limanice? Upamo, da iz take moke ne bo kruha za Ruše. Predobro jih poznamo!

Slovenja vas pri Ptuj. Dne 12. februarja je povozil neki avtomobilist pred gostilno Franca Žerak v Hajdošah Franca Kureš, posestniškega sina iz Hajdoš. Kdo je krivec, bo pokazala preiskava, dejstvo pa je, da nekateri avtomobilisti drviijo po naših cestah ne oziraje se na vozniške in ovinke. — Dne 12. februarja smo imeli občni zbor krajevske KZ. Pokazalo se je zanimanje za prepotrebno stanovsko organizacijo. Kmetje sedaj uvidevajo, da le potom stanovske organizacije bo — stan enakovreden drugim stanovem. Od mnogih se sliši, da je KZ nepotrebna. Take stvari razmišljajo samo taki, katerim je KZ trn v peti prav zaradi kmečke skupnosti in povezanosti. Zato — verjemite razširjenjem takih neresnic in razpitate vsi v KZ, ker v slogi je moč in napredek!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V Pergerjevi dvorani priredi gasilska četa iz Male Nedelje v nedeljo, 5. marca, ob 15.30 priško ljudsko igro s petjem »Petkov Tonek«, ki jo je spisal domačin I. Vuk (Starogorski). Na pomoč!

Apače. Dobili smo novega šolskega upravitelja g. Hinka Snuderla. Vsi modri starši pozdravljajo njegovo veliko skrb, da se mladina redno udeležuje šolskega pouka in tako tudi nekaj nauči. — Na deški šoli je nastopila služba učitelja g. Šoukal, doma iz Ljubljane. Apačko podnebje neprijetno vpliva na njeno zdravje.

Društvene vesti

Kebelj na Pohorju. Katoliško prosvetno društvo Slomšek ima 12. marca ob 8.30 redni občni zbor v stari šoli. Po zborovanju bo otvoritev društvene knjižnice. Vabljeni ste Kebeljčani in sosedje!

Ponikva ob južni žel. V nedeljo, 5. marca, v pripori Katoliško prosvetno društvo iz Sv. Jurija v Slomškovem domu dramo v treh dejanjih »Sretnja«. Ker je čisti dobriček namenjen za gradnjo »Slomškovega doma«, ste zopet vabljeni, da napolnimo dvorano!

Slovenec v Zagrebu. Odkar smo se zadnjič oglašili v »Slov. gospodarju«, je minulo že več kot tri mesece. Pa ne mislite, da ta čas nismo nič delali ali da nismo imeli o čem pisati. Nasprotno,

dela je vedno dovolj, samo kdor hoče delati, in tudi z uspehi smo kar zadovoljni. Slomškovo društvo, ki pač najbolj skrbi za zavedne zagrebške Slovence, je pripravilo v tem času tri igre: v decembru »Desetega brata«, v januarju »Mežnarjevo Liziko«, v februarju pa burko »Butalci«. Vse igre so bile dobro obiskane. Sedaj pa se že pripravlja nova igra »Prisega o polnočie«, ki bo v nedeljo, 12. marca, popoldne. — Imeli smo tudi že več prosvetnih večerov, kjer priznani predavatelji v priprosti besedi govorijo o poučnih in zanimivih vprašanjih (o zdravstvu, o Mohorjevi družbi, o družabnih vprašanjih itd.). Vidite, da je naše življenje prav pisano in razgibano.

Dopisi

Pameče. Znano Urmovo hišo je na dražbi kupil krajni šolski svet, ki jo namerava preurediti za učiteljska stanovanja. — Letošnji predpust je bil za nas silno nevaren. Volk bi imel iti skozi faro, a mu je Janez Račnik na Lukazah preprečil smer.

Ruše. Naši nasprotniki iz vrst JNS, socialistov, komunistov, narodnih socialistov ali kakor se že gospodje imenujejo (v resnici trobijo vsi v en rog), so zadnji čas postali zelo gibčni in zgovorni. Hočejo oči vseh Rušanov obrniti nase in se vsem predstaviti kot edino zmogljive gospodarje in voditelje v Rušah. Vsako malenkost objavijo v svoji »Delavski politiki« in svojem »Večerniku«, da bi vendar javnost postala malo pozorna nanje. Še na neki dopisnici smo čitali pripombo: Treba objaviti v Delavski politiki, da ji niso dali

ubojnega spridevala. Kdor pa bolj globoko pogleda v to njihovo nervozno kretanje in pisanje, kmalu spozna, kam pes taco moli. Ne gre jim za blagor občine, gre jim samo za prihodnje občinske volitve. Treba je delati veliko reklamo zase. Radi bi imeli zopet prve stolčke v občinski upravi, močne skomine imajo po zgubljeni županski kroni in po občinskih uradnih mestih. Zato udrihajo, kar le morejo, po sedanjih občinskih upravi, ki je v rokah JRZ. Vse je zanič, vse zgrešeno, pa le zato, ker oni niso na krmilu. Zdaj izrabljajo v svoje nečedne namene Vigečevo stanovsko zadevo, popolnoma pa pozabljajo, da so prej, ko so bili sami na vladi, venomer poudarjali, da je treba žensko odpraviti v njeno občino. Zdaj pa je to največji zločin pred Bogom in sve-